DATO: 22.12.2014 **Sagsnr.2014-3416**

K E N D E L S E

Ved Advokatnævnets kendelse af 28. november 2003 blev tidligere advokat [A] frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. retsplejelovens § 147, stk. 3.

[A] har ved brev af 26. oktober 2014 i medfør af retsplejelovens § 147 f ansøgt om ophævelse af frakendelsen.

Sagsfremstilling:

Ved kendelse af 28. november 2003 (bilag 1) frakendte Advokatnævnet [A] retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Frakendelsen skete på baggrund af, at [A] ikke havde indgivet klientkontoerklæringer for 2001 og 2002 samt ikke havde medvirket til Advokatrådets undersøgelse af, om han havde overholdt klientkontovedtægtens bestemmelser om behandling af betroede midler. Det fremgår af kendelsen, at [A] hverken havde besvaret Advokatrådets eller Advokatrådets revisors henvendelser vedrørende klientkontoerklæringerne og den ønskede revisorundersøgelse eller Advokatnævnets henvendelser i forbindelse med klagesagen.

Nævnets begrundelse for frakendelsen var følgende:

> *"Nævnet skal udtale:*
>
> Advokatnævnet finder, at gennemførelsen af de foranstaltninger, som er fastsat i klientkontoreglerne til kontrol af, om advokaterne overholder klientkontoreglerne, er af afgørende betydning for, at advokater kan bevare deres særlige rettigheder med hensyn til at opbevare klientmidler.
>
> Nævnet finder, at advokat [A] har handlet groft i strid med sine pligter som advokat ved ikke at indgive klientkontoerklæringer og ved ikke at have medvirket til revisorundersøgelse, jf. klientkontovedtægtens bestemmelser.

> Nævnet finder på denne baggrund, at advokat [A], der også tidligere er pålagt bøder for tilsidesættelse af god advokatskik ved manglende varetagelse af sin klients interesser, har gjort sig skyldig i ofte og gentagne overtrædelser af sine pligter som advokat. De udviste forhold giver grund til at antage, at han heller ikke for fremtiden vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde. Under hensyn til omfanget og karakteren af overtrædelserne, herunder at han ikke har medvirket til revisorundersøgelsen, frakender nævnet advokat [A] retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre, jf. rpl. § 147 c, stk. 3."

Ved brev af 26. oktober 2014 anmodede [A] om ophævelse af frakendelsen. Han har bl.a. anført, at han i 1987 opnåede bestalling som advokat, og at han i 1996 startede eget advokatkontor i [by].

Om baggrunden for sin adfærd, som førte til frakendelsen i 2003, har [A] oplyst, at han i begyndelsen af 2002 fik en depression grundet sine forældres uventede dødsfald inden for et kort tidsrum. Situationen forværredes ved, at hans regnskabsfører og revisor rejste til Sverige uden at færdiggøre sine opgaver. På grund af depressionen gav han ikke selv møde for nævnet i frakendelsessagen.

[A] har om baggrunden for sit ønske om ophævelse af frakendelsen anført, at han p.t. er ansat i [by] Kommune i koncernsekretariatet (i job med løntilskud), hvor han rådgiver direktionen og den øvrige organisation i form af vejledninger, notater og konkrete sager. Han beskæftiger sig således med juridiske sager og gør i den forbindelse brug af sin advokatmæssige baggrund. Det er [A's] ønske at søge ansættelse som advokat.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 10 medlemmer.

[A] mødte personligt for nævnet og redegjorde nærmere for baggrunden for den adfærd, der førte til frakendelsessagen, samt for sine nuværende personlige og beskæftigelsesmæssige forhold. Endvidere redegjorde [A] for sit ønske om igen at arbejde som advokat.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 147 f, stk. 1, at Advokatnævnet til enhver tid kan ophæve en frakendelse efter § 147 c, stk. 3 og 4.

Ved Advokatnævnets kendelse af 28. november 2003 blev [A] frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed indtil videre. Afgørelsen var begrundet i, at [A] ved ikke at indgive klientkontoerklæringer og ved ikke at have medvirket til

revisorundersøgelse havde handlet groft i strid med sine pligter som advokat, og at [A], der også tidligere var pålagt bøder for tilsidesættelse af god advokatskik ved manglende varetagelse af sin klients interesser, havde gjort sig skyldig i ofte og gentagne overtrædelser af sine pligter som advokat, samt at de udviste forhold gav grund til at antage, at [A] ikke for fremtiden ville udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

Advokatnævnet finder efter en samlet vurdering af de forhold, der førte til frakendelse af [A's] ret til at udøve advokatvirksomhed, oplysningerne om [A's] personlige og beskæftigelsesmæssige forhold, og den tid, der er gået siden frakendelsen, at der nu er grund til at antage, at [A] vil udøve advokatvirksomhed på forsvarlig måde.

På denne baggrund ophæver Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 f frakendelsen af 28. november 2003.

Advokatnævnet har ikke herved taget stilling til, om betingelserne for genudlevering af beskikkelsen i øvrigt er opfyldt.

Herefter bestemmes:

Frakendelsen af retten til at udøve advokatvirksomhed af 28. november 2003 ophæves.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz